

B E V E L S C H R I F T.

Wij, Mr. CORNELIS FELIX VAN MAANEN, Minister van Justitie, als door Zijne Majesteit bij voortdurig bevel dat de waarneming der functien van Eersten President van het Hoog Gerechtshof in 's Gravenhage,

Bevelen, mit kracht van de Wet, dat de Assises, in de Provincie Overijssel, voor het vierde vierendeel jaars van den jaer 1825, zullen oopen worden te Arnhem op Maandag den 12. December eerstkomende, des morgens ten tien ure; op den voet bepaald bij de artikelen 16, 17 en 18 der Publicatie van den 11. December 1813.

Benoemen om dezelve te presideren Jonkheer Mr. FRANS BEERTS VAN BLOKLAND, Raad in bovengemeld Hoog Gerechtshof; En gelasten, dat deze ter diligentie van den Heer Prokureur-Generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan te 's Gravenhage, den 24. October 1825.

VAN MAANEN,

Van wege den Heer Eersten President,

De fungerende Eerste Griffier van het Hoog Gerechtshof,

J. H. SPEIRMAN.

WEENEN, den 21. October.

De Beobachter behelst heden het volgende:

Konstantinopel, den 26. September. Sedert het vertrek van den laatste post, heeft men hier, omtrent de jongste gebeurtenissen op het toneel des oorlogs, weinig belangrijke tijdingen ontvangen. Daarentegen heeft men een omstandig bericht bekomen, nopens hetgene vroeger is voorgevallen; bijzonder omtrent de mislukte poging der Grieken, om de Egyptische vloot in de haven van Alexandria te verbranden en opdatens de kort daarop gevolgde aankomst van den kapudan-pacha.

Tot dus verre heeft men echter hoegenaamd geene zekere berichten, den tijd, gedurende welken deze groot-admiraal te Alexandria heeft opgediend; men weet zelfs niet, of hij van daar werkelijk vertrokken is, of hij, gelijk men hier meent, te Rettimo, in Candia, is aangekomen, en of de Egyptische vloot ook ter zelfder tijd met de troepen, die gezonden waren, om ingescheept te worden, is uitgezeild.

Intusschen is Mohamed-Ali onderrigt van den aanval op de vestingen Carabusa en Kissamo, en van den opstand, die in het westelijke gedeelte van het eiland Candia is uitgebroken, en heeft besloten, daarheen een regiment derwaarts te zenden, hetwelk in de Europese tactiek geoefend is. Voorloopig heeft hij eenige officieren uitgezonden, die, onder andere instructien, ook in last hebben, om met de grootste gezindheid te werk te gaan tegen de Turken, die zich mogten veroorlooven, om de vreedzame ingezetenen aldaar, onder voorwendsel van onlusten, te mishandelen.

Intusschen heeft de tijding, dat de vereenigde Turksch-Egyptische vloot zich gereed maakte, om met een groot aantal troepen de haven van Alexandria te verlaten, op verscheidene punten van den Archipel, bijzonder op de eilanden Hydra en Spezzia, angst verwekt. Uit vrees, dat deze eilanden niet in staat zouden zijn, om den plotseligen aanval van zoo eene aanzienlijke magt te weerstaan, heeft het gouvernement van Napoléon di Romania eenige honderde manschappen naar Hydra gezonden, alwaar men zich op eenen krachtadigen weerstand voorbereidt.

Volgens berichten uit Morea, was Ibrahim-pacha, na de door zijne troepen bezette steden en stellingen in oogenschouw genomen te hebben, naar Tripolizza teruggekeerd; intusschen scheen hij voornemens te zijn, om de aankomst der versterkingen, die hij uit Egypte verwacht, spoedig van belang te ondernemen.

Smirna is, sedert eenigen tijd, bij herhaling door brand geteisterd. De laatste heeft de aandacht der plaatselijke regering opgewekt; intusschen heeft men nog niet ontdekt, of dezelve door toeval is ontstaan, of dat brandstichtingen plaats hebben. Een nieuwe brand, die op den 20. September is uitgebarsten en, volgens de voorloopige berichten, 2000 menschen in de asch zoude gelegd hebben, heeft in deze belangrijke handeling groote verslagenheid te weeg gebragt.

De plechtige aankondiging der komst van den baron van Zuylen, ambassadeur der Nederlanden, is, uit hoofde der ziekte van den tolk der vertaling, eenigen tijd vertraagd geworden; doch dezelve heeft op den 17. October plaats gehad.

In den loop van September heeft de pest geenen grooten voortgang gemaakt; intusschen zijn daaraan, zoo hier, als in de omstreken, verscheidene menschen gestorven.

MUNCHEN, den 26. October.

Vermits de opbouw eener protestantsche kerk te Munchen, welke genomen is, nog eenigen tijd vereischen zal, heeft Z. M., op onderdanig verzoek van het protestantsche opper-consistorie, gelieven toe te staan, dat de godsdienst der protestantsche gemeente nog voortaan in de daartoe ingerigte hof-kapel in de koninklijke residentie op dezelfde

wijze zal gehouden worden, gelijk zulks door wijlen den koning was vergund. — H. M. de tegenwoordige koningin, geboren prinses van Saksen-Hilburghausen, belijdt de protestantsche godsdienst.

BREMEN, den 25. October.

(Vervolg en Slot der Nota van den Britschen Minister.)

Het voorbeeld der laatste omwenteling van Frankrijk en de gelukkige en eindelijke herstelling van Z. M. Lodewijk den XVIII. op den troon, wordt door den heer Zea aangevoerd, ter ondersteuning van het grondbeginsel der onverniegbare regten van eenen wettigen soeverein, en van de verplichting voor alle vreemde mogendheden, om dit recht te eerbiedigen, en dientengevolge noodigt die minister Engeland uit, om zich zelve gelijk te blijven, door in haar gedrag, opzigts de nieuwe staten van Spaansch-Amerika, dezelve bezorgdheid te voeden, welke het, op eene voor zich zoo vereerende wijze, ten aanzien van het oproerige Frankrijk heeft aan den dag gelegd.

» Zonde het intusschen noodig zijn, den heer Zea te herinneren, dat alle mogendheden van Europa, en bijzonder Spanje eene der eersten, niet alleen de verschillende werkelijke gouvernementen hebben erkend, die elkanderen zijn opgevolgd en eerst het huis van Bourbon van den troon van Frankrijk geborst, en hetzelfde vervolgens, gedurende nagenoeg een vierde van eene eeuw, van het bezit dier kroon versloken hebben; maar dat Spanje daarenboven met dezelve regstreeks verbonden heeft gesloten, vooral met dat, hetwelk de heer Zea, met recht, in den volsten zin een werkelijk gouvernement noemt, dat namelijk van Buonaparte, tegen wien, om zijne toemeloze heerschzucht, maar niet uit een beginsel van eerbied voor de regten der wettige monarchie, eindelijk alle mogendheden van Europa in verbond en in het strijdpark zijn getreden.

» Het is nutteloos eenen anderen glimp te geven aan daden, die in de geschiedenis reeds geboekt zijn.

» De ondergeteekende is derhalve verplicht, hierbij te voegen, dat Groot-Brittannië zelve, billijker wijze, den lof niet kan aannemen, welke de heer Zea hetzelfde te dezen aanzien wil toezwaaijen, en dat het evenmin aanspraak kan maken op eene uitzondering der algemeene beschuldiging van met de magten der Fransche omwenteling onderhandeld te hebben.

» Het is waar, Engeland heeft zich tot in den jaer 1796 onthouden van met het oproerige Frankrijk verbonden aan te gaan, in weerwil, dat de mogendheden van Europa daartoe reeds lang het voorbeeld gegeven hadden. Doch de redenen van deze terughouding, in parlementairen acten en andere geschriften aangehaald, waren gelegen in den ondergeschikten staat van het Fransche gouvernement, en men zou niet kunnen loochenen, dat Groot-Brittannië tweemaal, namelijk in 1796 en 1797, met het Fransche uitvoerende bewind vredes-onderhandelingen heeft aangevangen, die, geslaagd zijnde, de erkenning van dien vorm van bestuur zouden hebben medegebragt; dat hetzelfde in 1801 vrede met het consulaat gesloten heeft; dat, zoo hetzelfde in 1806 niet werkelijk een verbond met Buonaparte, als keizer van Frankrijk, gesloten heeft, de onderhandeling alleen is afgebroken, om een enkel punt der voorwaarden; en dat het, in 1808 en 1814 weigerende, aan eenige openingen aan de zijde van Frankrijk gehoor te verleenen, zulks deed (gelijk beleden en bekend is), omdat Buonaparte volstrektelijk weigerde Spanje als contracterende partij in deze onderhandeling toe te laten.

» Men zou bovendien niet kunnen loochenen, dat Engeland zelfs nog in 1814, op het einde van welk jaar de dynastie der Bourbons werd hersteld, een vredes-traktaat met Buonaparte zou gesloten hebben, indien zijne vorderingen gematigd geweest waren, en het kan Spanje niet onbewust zijn, dat het zelfs na de verwijdering van Buonaparte, onder de geallieerden de vraag is geweest, om eenen anderen dan een Bourbon op den troon van Frankrijk te plaatsen.

» Door zich op het gedrag der Europese mogendheden aangaande de omwenteling van Frankrijk, en zelfs op dat van Groot-Brittannië te beroepen, haalt men slechts een aantal voorbeelden aan van erkenningen van werkelijke gouvernementen, die aan de zijde van Groot-Brittannië mogelijk veel later en met grooter weersin hebben plaats gevonden, dan bij andere gouvernementen; doch die het toch eindelijk, ondanks haren tegenstand, heeft gedaan, nadat door andere Europese mogendheden en bijzonder door Spanje het voorbeeld daarvan was gegeven.

» In de nota van den heer Zea, komen nog twee andere punten voor, die eene bijzondere opmerking verdienen. De heer Zea verklaart, dat de koning van Spanje de nieuwe staten van Spaansch-Amerika niet wil erkennen, en dat Z. M. niet zal nalaten, steeds de kracht der wapenen tegen zijne oproerige onderdanen in dat gedeelte der wereld te bezigen.

» Wij willen noch verlangen het gedrag van Z. Kath. Maj. na te spreken; maar deze verklaring van den heer Zea sluit eene volledige regt-

vaardigheid van ons gedrag in, daar wij de gelegenheid, welke ons rijk
 hebben waargenomen, om onze betrekkingen met de nieuwe
 Vereenigde Staten van Amerika op eenen vasten voet te brengen. Im-
 mers toont deze verklaring duidelijk aan, dat de klachten tegen ons geens-
 zins betreffen de wijze en het tijdstip van onze schikkingen met deze
 nieuwe Staten. Dezelve bewijst, dat de woordentwist tusschen ons en
 Spanje, wat de daad betreft, niet over dit punt loopt: of de inwendige
 toestand dier Staten waarlijk van dien aard is, om defensieve betrekkin-
 gen met ons te rechtvaardigen? dat, hetgene men men van ons eischte,
 niet maar een billijk uitstel was, met oogmerk om de tegenstrijdige be-
 rigten te onderzoeken en ons de gelegenheid tot eenen minnelijk onder-
 handeling te verschaffen; dat zelfs het langste uitstel aan Spanje niet
 voldaan zoude hebben, en dat, wanneer wij onze schikkingen met de
 nieuwe Staten zoo lang mogelijk hadden verschoven, deze nimmer de
 goedkeuring van Spanje zouden verworven hebben, omdat dit rijk zich
 stellig tegen iedere schikking, in alle omstandigheden en ten allen tijde,
 verklaard, en besloten heeft, eenen eindeloozen oorlog tegen zijne voor-
 malige koloniën te voeren.

De heer *Zea* besluit met de verklaring, dat Z. Kath. Maj. op de
 plechtigste wijze zal protesteren tegen de maatregelen, door het Britsche
 gouvernement aangekondigd, als eene schending bevattende van be-
 staande overeenkomsten en van de onvervreembare regten van den
 kroon van Spanje.

Tegen wat wil Spanje protesteren? Het is bewezen, dat wij geen
 verbod hebben overtreden, en wij geven toe, dat door onze erken-
 ning van de nieuwe Amerikaanse staten, geenerlei geschil van regt
 is beslist. Dan, zoo het argument, waarop deze verklaring rust, waar
 is, is hetzelfde zulks voor altijd; en de belediging, waaraan wij ons
 schuldig maken, door onze betrekkingen met die landen onder de be-
 scherming van verbonden te plaatsen, is van dien aard, dat noch tijd,
 noch omstandigheden, noch inzichten van Spanje de hoedanigheid daar-
 van kunnen verzachten.

Na alzoo zijns ondanks en met weersin de voornaamste punten der
 nota van den heer *Zea* te hebben wederlegd, is de ondergeteekende
 belast ten slotte eene hoop te betuigen, welke zijn gouvernement van
 harte gaarne vervuld zag, deze namelijk, dat het hem vergund zal
 zijn, eene discussie te eindigen, welke thans zonder doel is. De on-
 dergeteekende is voorts belast, den minister van Spanje te verklaren,
 dat de maatregelen van het Engelsche gouvernement niet voortvloei-
 jen uit een gevoel van kwaadwilligheid, noch zelfs van onverschilligheid,
 omtrent de belangen van Z. Kath. Maj.; dat Z. Britt. Maj. niet zal op-
 houden, de varigete wenschen voor het welvaren van Spanje te doen
 en steds bij die gevoelens zal blijven; eindelijk, dat Hoogstdezelve den
 ondergeteekende heeft gelast, bij Z. Kath. Maj. te hernieuwen het aan-
 bod, om zijne goede diensten aan te wenden, tot eene minnelijke
 schikking, welke tusschen Z. Kath. Maj. en de staten, die zich van
 Spanje hebben afgescheiden, thans nog mogelijk zoude zijn. De onder-
 geteekende neemt deze gelegenheid waar, om enz."

Op het bureau van buitenlandsche zaken, den 25. Maart 1825.
 (Get.) GEORGES CANNING.

ROME, den 15. October.

Van de bende van *Gasparone* hebben zich op nieuw een aantal
 aangegeven, zoodat er nu nog slechts drie achter zijn.

Tegen de Joden wordt thans strenger dan ooit gehandeld. Niet alleen
 is de scherpe verordening uitgevaardigd, om hen en hunne winkels,
 zoo wel hier, als overal in de provincien, op nieuw in hunne wijken
 in te sluiten, welke het in vorige tijden eenigen rijken gelukt was te
 verlaten; maar zij zullen ook weder gehouden zijn, het gewone lee-
 ten (de mannen een geel bekleedsel van den bol van den hoed, en de
 vrouwen een gele band aan de borst) te dragen.

Nadat de Sardijnische scheepsmagt drie vijandelijke schepen in de
 haven van Tripoli verbrand heeft, is de roovers-regering aldaar terug-
 gekomen van den oorlog tegen Sardinie en heeft verklaard, zich weder
 te zullen houden aan de bepalingen, voor eenige jaren door lord
Exmouth voorgeschreven.

ZWOLLE, den 26. October.

Heden had alhier de plechtige inwijding plaats van het Monument ter
 eere van onzen verdienstelijken stadgenoot Mr. *Rhynvis Feith*, uit de
 bijdragen van deszelfs vereerders, zoo hier als elders, opgericht.

Des morgens te half tien ure, vereenigden zich Z. E. de heer gou-
 verneur der provincie, benevens de verdere civile militaire autoriteiten
 met het bestuur der Zwolsche afdeeling van de Maatschappij tot Nut
 van 't Algemeen, en derzelver commissie, bijzonder belast geweest met
 de vereering der nagedachtenis van dien verdienstelijken dichter, op
 het stadhuis, en begaven zich te tien ure naar de Grootte Kerk, door
 de commissie van het Hervormd Kerkgenootschap goedgunstig afgestaan.
 Gezegde trein werd aldaar ontvangen onder eene voorreffelijke muziek,
 bestuurd door den heer *Hempstus*, en onder medewerking van me-
 nigvuldige liefhebbers der toonkunst, die zich hiertoe gaarne hadden
 willen verledigen. De heer *C. Fortuyn* opende de plechtigheid met eene
 redevoering, waarin zijn wel eerwaarde op eene allezins treffende en
 waardige wijze hulde toebragt aan de verdiensten van den grooten man,
 ten wiens eere dit feest plaats had, en werd opgevolgd door den heer
Hk. Ass. zoon Dojer, welke in een voortreffelijk dichtstuk de roem
 van Neerlands oudsten zanger handhaafde, terwijl eene keurige muziek
 zich tusschen beiden had laten hooren en hiermede de plechtigheid in
 de kerk werd besloten. Hierop begaf zich de trein wederom naar het
 stadhuis, en, na een half uur toevens, van daar naar het nieuw aange-

legde kerkhof buiten de Diezerpoort, alwaar dezelve werd ontvangen
 door de muzikale afdeeling infanterie, alhier in garnizoen, door den
 heer kolonel *Vestenberg* op eene verplichtende wijze afgestaan.

De heer *Fortuyn* deed bij het Monument, op het graf des Dichters
 opgericht en hetwelk alstoen nog bedekt was, eene treffende aanspraak,
 terwijl hetzelfde op een gegeven teeken werd ontbloot; waarna de heer
 Mr. *P. E. den Beer* mede aldaar eenige zeer toepasselijke dichtregelen
 reciteerde, welke een en ander nogmaals door eene statige muziek
 werd afgewisseld en besloten.

Gront was de belangstelling, welke de talrijke van hier en elders
 zamengevloede menigte in de plechtigheid van den dag betoonde: en
 algemeen de goedkeuring, welke het door den heer *J. P. Gabriel*, Beeld-
 houwer van Z. M. den Koning, te Amsterdam, vervaardigd Monument
 moog wegstreper, bestaande in een grafuaal van Bremersteen, ter hoog-
 te van ongeveer achttien voeten; zijnde het voetstuk versierd aan de
 eene zijde met een basrelief, verbeeldende de Zang-Go-finnen, kroonen-
 de Neerlands Dichter, terwijl aan de tegenovergestelde zijde de naam
 des overledenen met breede letters gebeiteld staat, houdende de naam
 zelve aan de eene zijde het afbeeldsel van den Dichter en medaillon
 en aan de andere zijde eene lier, met het zinnbeeld der Eeuwigheid
 doorgestrengeld, prijkende op hetzelfde eene urne, even als de overige
 versierselen uit wit Statuarisch marmer vervaardigd.

Mengelwerk.

J. A. V. A.

De belangrijkheid onzer Oost-Indische bezittingen, zal welligt bij de
 aanstaande beraadslaging over den onderstand, van dezelve te verstre-
 ken, door eenigen wedersproken, door anderen in het voordeeligt licht
 geplaatst worden; want eene gevestigde opinie schijnt daaromtrent tot
 dus verre nog niet te bestaan. Intusschen hebben deze landen steeds
 den meest mogelijken nuyver bij de handelrijvende natien opgewekt,
 en Engeland heeft er grooter en milder bronnen voor deszelfs waren
 rijkdom gevonden; dan Spanje in de goud- of zilver-mijnen van Amerika.
 Wanneer dus deze Tropische gewesten in de oude wereld voor ons
 niet zijn, wat zij konden wezen, moet zulks veelmeer aan de gebrekkige
 huishouding in die bezittingen, aan onverschilligheid en onkunde onzer
 natie zelve geweten worden, dan aan den aard dier landen, welke
 eenen rijkdom van vruchtbaarheid en voortbrengselen bevatten, in de
 gematigde en koude luchtstreken van onzen aardbol geheel en al onbe-
 kend. Het werk van JOHN CRAWFURD, vertaald, en te Haarlem bij
 de Wed. LOOSJES uitgegeven, onder den titel van: *De Indische Archi-
 pel; in het bijzonder Java beschouwd in de Zeden, Wetenschappen,
 Talen, Godsdiens, Beschaving, Koloniale belangen en Koophandel
 van derzelver Inwoners*, doet ons het gansche gewigt van deze bezit-
 tingen kennen. De Vertaler heeft, in eene zaakrijke toespraak aan zijn
 nen Lexer, voor het tweede deel, de beginselen van Bestuur op Java
 medegedeeld en daarmede een verdienstelijk werk verrigt, dat hij
 dezelve in een beknopt geheel als een eilandig zamenstel aan de
 Natie heeft bekend gemaakt, op hetwelk geen welvaart noch roem kan
 gebouwd worden. Ten einde den lust en de belangstelling in dit voor-
 treffelijk werk op te wekken en te gelijk de beginselen, waarop de huishou-
 ding van staat op Java gegrond is, wereldkundig te maken, heeft
 ik een gedeelte uit de bedoelde toespraak van den Vertaler te moede
 uitschrijven en door middel van dit dagblad aan het Publiek mede te de-
 len. Zoo schrijft hij: » Volgen wij den Schrijver (CRAWFURD) in zijn
 onderzoek, of het ingestorte gebouw van de uitsluitende Compagnie aan
 het Vaderland die voordeelen toegebracht heeft, die uit behaalde wijsten
 natuurlijk moesten voortvloeijen, en of zij in Indie de bezittingen tot
 die grootheid opgevoerd heeft, waarvoor die vatbaar waren. Alle maats-
 regelen in Indie waren zoo vele hinderpalen in de aankweeking van
 kultuur en industrie; de schraapzucht, eigenaardig aan het monopolie;
 zag alleen op het voordeel van het oogenblik, om groote winsten over
 een klein kapitaal vast te houden, in plaats van matiger winsten over
 eene groote uitbreiding. Waar heeft het verouderde Compagniestel
 sel in Indie zijne zorg aan ontwerpen voor uitbreiding van schraap-
 dere handelswegen doen bliken? Waar heeft het handel en scheep-
 vaart aangemoedigd, waartoe de gesteldheid van Java zoo groote in-
 delen aanbood? Zijn niet alle hare factorijen en verspreide bezittingen
 of lastposten voor de Compagnie geweest, of hebben dezelve niet onder
 den geassel van haar Bestuur verlaten moeten worden? Hadden zij
 de Indische volken met hunnen handel, nijverheid en zachte zeden ge-
 bragt, zoo hadden zij daar vermenigvuldiging van produktie en
 vaart verspreid. De uitspraak van het gezond verstand is niet wanke-
 lend, of niet daardoor een ongekend onmetelijk voordeel voor zich
 verzekerd zoude zijn. Al was Java, in plaats van het rijkste en vrucht-
 baarste land; eene barre rots geweest, dan had nog de genie van den
 handel Java, uit hoofde van deszelfs gunstige ligging, 'ette handels-
 van het grootste aanzien moeten maken; dat dit zoo is, bevestigen
 vroegere tijden van Malacca, de latere ten aanzien van Penang,
 welhaast zal het Singapoer bewijzen. De Javanen zijn een landbouwen-
 volk, geen zeevarend, zij bezitten geen handelgeest voor onderne-
 gen buiten hun land. Is de vrije handelgeest daartoe aangemoedigd
 worden, — heeft men hen tot scheepvaart uitgelokt, door daaraan voor-
 deelen te verbinden? Of heeft de monopolie-geest, die geen welvaart
 buiten zich gedooft, niet liever dien handel onder zijne handen
 verkwijsen en te niet gaan? Gedwongen arbeid, gedwongen levering
 van voortbrengselen tot nietige prijzen, dit zijn de hefboomen van
 staatsgebouw, die het zwaarste gewigt op den inboorling en op alle
 industrie drukken. Zij zijn de eenigste middelen geweest, en ongelukkig
 zijn het nog de geliefde middelen, waaraan zich het bekrompen denk-
 beeld, het ingewortelde doel, om het meeste, om alles aan zich te
 ken, vasthecht; zoo dat alle afwijking daarvan als eene opoffering
 den voorspied der bezitting wordt geacht, en waartoe als afgedwongen
 en stuksgewijze besloten wordt.

Volstrekte afscheiding van handel en territoriaal bezit is het eerste
 en sterkste grondbeginsel, waarop de Schrijver de opmerkzaamheid
 De geschiedenis en ervaring hebben boven alle tegenspraak bewezen,
 dat eene zoo onnatuurlijke vereeniging onbestaanbaar is. Wij hadden
 aan dat beginsel bij de vernietiging van het monopolie getrouw behou-
 ren te zijn; maar in plaats daarvan, heeft zich de regering overal
 handellakken ingedrongen en die vastgehouden, waardoor de energie van
 den vrijen handelaar onttrekt en vele middelen hem afgesneden zijn
 worden. Het territoriaal bezit maakt active tot doode kapitalen,
 winsten van den handel kunnen geen onderhoud voor legers en eskad-
 ders, noch een drom van Burgerlijke ambtenaren bezoldigen, en
 onhandige beheer van den Souverein als Koopman niet dragen.
 Het tweede, niet minder in alle zijne gevolgen gewichtige beginsel is
 dat de inkomsten der bezittingen niet geheven worden in voortbrengselen

len van den grond. Het is buiten tegenspraak, dat overal, waar dit bestaat, de betrekking van den soeverein tot den ingezetenen geheel omgekeerd is. Het is zoo overtuigend in zich zelve; de behoeften van den Staat kan men zich niet anders dan als vaststaande voorstellen, onderhevig aan toeneming bij eenige ongewone omstandigheden. Zullen de opbrengsten, daarmede in evenwigt staan, dan moeten alle de middelen, waaruit die geheven worden, even onbewaagelijk staan en van alle gevaar ontheven zijn, om door eenigerlei omstandigheden in waarde te verminderen of geheel te niet te gaan. Als de inkomsten van de regering voor het grootste gedeelte in voortbrengselen van den grond bestaan; en het ontstaan van oorlog de middelen, om die voortbrengselen te gelde te maken, doet ontbreken, dan moet zoodanige regering onder omstandigheden, die hare behoeften zoo aanmerkelijk doen toenemen, zich in de dringendste verlegenheid bevinden, waarvoor geene redding is; en die alleen in staat is hare verdediging onmogelijk te maken. Het is zeker, dat, zoo ras een oorlog ontstaat, de vervoer der voortbrengselen van eene afgelegene bezitting zeer aanmerkelijk in kostbaarheid toeneemt en de mededinging van koopers afneemt, en dat in die zelfde rede de prijs van het voortbrengsel in de bezitting moet afnemen; waardoor dan de inkomsten der Regeringen evenredig verminderen. De faatstverloopene jaren hebben doen zien, dat in oorlogstijd de prijs van de koffij tot niet heeft kunnen loopen, en in tijde van vrede en ongestoorde zeevaart, de onzekerheden van den handel de onregelmatigste prijzen en de sterkste vermindering in prijs op eenmaal hebben te weeg gebracht. In dezen toestand is de Regering niet zeker; om met de lasten, die zij van de bevolking heeft, hare behoeften te bestrijden, en altijd bereid staat daarvoor eenen vasten grond te leggen. Welke wanorde, welke schade en groote onheil moeten daaruit, zoo wel voor de regering, als voor de bevolking, niet geboren worden? Zoo dathet erkend moet worden, dat een verlicht volk zich zal overgeven, om het Bestuur van eenige bezitting op zoo slechte en gevaarlijke grondslagen te bouwen. De gronden, waarop deze redenering rust, moeten van het hoogste belang geacht worden, en met de aanneming derzelve ligt het vonnis geveld over alle contingenten en verpligte leveringen, en alleen op grond dezer gewichtige consideratien behoort de onzijdig heit onbestemde strijd ten einde te zijn.

(Het Vervolg hiervan.)

EXECUTORIEELE VORM DER VONNISSEN EN NOTARIEELE ACTEN.

In de Arnheemsche Courant van den 18. October, No. 124, heb ik de aanmerkingen van den Heer H. B. gelezen, op hetgeen ik over den Executorieelen vorm der Vonnissen en Notarieele Acten, in de Courant van den 11. daar te voren, No. 121, geplaatst heb. Het is mij, na de lezing dier aanmerkingen, voorgekomen, dat minkundige (misschien tegen de bedoeling van den Schrijver) daarnit aanleiding zouden kunnen ontvangen, om te vermoeden, dat, bij het aangehaald Koninklijk Besluit, van den 20. Februarij 1816, het bezigen van de thans vrij algemeen gebruikelijke woorden: *In Naam des Konings*, als executorieelen vorm voor het minst genoegzaam, was gewettigd, en dat dus mijne bedenkingen, tegen de deugdelijkheid der grossen in dien vorm uitgeleverd, ingebracht, zelve wel wat ligtvaardig en onbedacht mogten zijn. Hoezeer mijn naam onbekend is, zou mij toch die verdenking onaangenaam zijn; meer echter dan dit noopt mij, het hoog gewigt der zaak zelve, om aan te toonen, dat het gezegde Koninklijk Besluit, van den 20. Februarij 1816, geene de minste geruststelling voor de deugdelijkheid der grossen, in den thans algemeen gebruikelijken vorm uitgegeven, oplevert, en voor het betoog daarvan, aan de Redactie, eene plaats in de Arnheemsche Courant te verzoeken.

Ik merk vooraf aan, dat ik het meergemeld Koninklijk Besluit, van den 20. Februarij 1816, daarom niet onder de aanleidende redenen, tot de verandering van den executorieelen vorm, heb opgenoemd, dewijl die verandering, reeds vroeger dan dat besluit, door het gebruik was ingevoerd; weshalven dit besluit geens aanleiding kan gegeven hebben tot de verandering, maar op zijn meest tot het berusten in de gemaakte verandering, zoo men over derzelve wetigheid al eenigen twijfel mogt hebben gevoeld. — Dit tot antwoord op de bevreemding van den Heer H. B.; maar nu tot de zaak zelve.

Het Koninklijk Besluit van 20 Feb. 1816, wel verre van in het algemeen het wettig bestaande Formulier van Executorie te veranderen, heeft integendeel eene zeer bepaalde bedoeling, als alleen betrekking hebbende tot de vonnissen, gewijsden en regterlijke uitspraken, door Fransche Autoriteiten, ten tijde der overheersching onzer Landen, gegeven, en de Notarieele acten ten dien tijde gepasseerd, of die gewezen of gepasseerd zijn in de Landen, aan ons Koninkrijk afgestaan bij het vrede-traktaat van den 20. November 1815, en wel bepaaldelijk ten opzichte van de voormalige Vereenigde Nederlanden, vóór of niterlijk op den 21. November 1813; ten opzichte van het voormalig Belgien, vóór of niterlijk op den 31. Januarij 1814; en ten opzichte der bij het gemelde vrede-traktaat met ons Koninkrijk vereenigde Landen, vóór of niterlijk op den 13. December 1815. De vonnissen, gewijsden, enz., tot het respectievelijk bepaald tijdstip toe, in elk dier Landen gewezen of gepasseerd, worden als executabel behandeld; maar onder welken gezin? Niet onder dien, welke in de gezegde Landen tot dat tijdstip gebruikt is; want deze heeft bij ons geen wettig bestaan: niet onder den wettig bij ons ingevoerden executorieelen vorm; want het besluit, waarbij die is vastgesteld, geldt voor de toekomst, en heeft geene terugwerkende kracht. In deze geheel buitengewone omstandigheden nu, heeft het Z. M. goed gedacht, eene geheel bijzondere en buitengewone bepaling te maken, gelastende, dat zoodanig gewijsde, enz., reeds voorzien met het voormalig Fransche executorie formuleer, niet zal kunnen worden ter executie gelegd, ten zij hetzelfde door den President der Regtbank van het arrondissement, waar de houder der Fransche grosse of wel zijne wederpartij woonachtig is, zij geldig of executorie verklaard, door daarop aan te teekenen: *zij deze acte, decisie, gewijsde of vonnis gewezen of gepasseerd te . . . op den . . . executabel in Naam des Konings.*

Een besluit nu uit dit bijzondere tot het algemeene te trekken, komt mij zeer ongegrond voor; te meer, om dat de uitzondering zelve het bestaan van den algemeenen regel bewijst, en juist daarom gemaakt is, om dat de algemeene regel in deze buitengewone gevallen niet van toepassing kon zijn. Maar nog meer, wilde men deze bepaling, buiten de bijzondere gevallen, waarvoor dezelve gemaakt is, in het algemeen op onze gewijsden enz. toepassen, dan zou de wettig bestaande, en ook thans nog algemeen erkende kracht, van het formulier van executorie, daardoor zeer worden ingekort en eene groote ongeflegenheid in de regtpleging veroorzaakt. Vooreerst toch zou dan geen Notaris meer bevoegd zijn eene grosse in executorie vorm uit te geven, evenveel als de Griffier van eene Regtbank, en geen vonnis van een Vrederegter zou executabel zijn, zonder dat het vooraf door den President van het ar-

ondissement, waar de eischer of gedaagde woonde, ware executorie verklaard; ten tweeden zou daarvan het gevolg kunnen zijn, dat hij, die een voordeelig vonnis bekomen had, ter kwader trouw daarvan twee expedien name, de eene liet executorie verklaren door den President van de Regtbank van het arrondissement zijner woonplaats, de andere door dien van de woonplaats van den succumbant, en zoo gelijktijdig twee grossen in handen kreeg; iets, waar van de gevaarlijke gevolgen te zeer in de oogen vallen, dan dat ik het noodig soude achten dezelve hier nader te ontwikkelen. Ook acht ik het bijgebragte genoegzaam, om te doen zien, dat het Besluit van den 20. Februarij 1816, van geene algemeene toepassing zijn kan, en zal dus ook mij thans niet bezig houden met de ontvrouwing der verdere nadeelen, welke daaruit zouden kunnen ontstaan.

Maar gesteld, in weerwil van al het aangewende, eens voor een oogenblik, dat het Besluit van 20 Februarij 1816 kon geacht worden eene verandering van het bestaande formulier van executorie te hebben gewettigd, dan zouden echter de thans gebruikelijke woorden: *In Naam des Konings* het wettig formulier niet zijn; maar dan zouden gebezigd moeten worden de woorden: *zij deze acte enz. executabel in Naam des Konings*, en zou dus al wederom volgen, dat de grossen, uitgegeven met het thans algemeen gebruikelijk formulier, naar de wet niet executabel zijn.

Het behandelde onderwerp, de algemeene executorie vorm, is van het hoogst gewigt. Die vorm kan en moet uit haren aard eeniglijk gewijzigd zijn door eene duidelijke en letterlijke wetsbepaling, en kan en mag niet afhangen van min of meer zalbele argumenten; waarvan het gevolg is, dat er een verschil in het gebruiken der vormen ontstaat, hetwelk in deze gewichtige zaak alles op losse schroeven stelt en de nadeeligste gevolgen kan veroorzaken. Ik ken eenen Notaris, die, sedert de afschaffing van den Franschen executorie vorm, tot heden altijd aan het hoofd der door hem uitgegeven grossen gesteld heeft de woorden: *In Naam der Hooge Ouerheid*. Zal men nu, zonder dat er iets hijke van eene wettige afschaffing van dat formulier en vervaaging van hetzelfde door een ander, alleen, om dat men algemeen, zonder eenigen grond, thans de woorden: *In Naam des Konings* bezigt, de grossen van dien Notaris voor bescheiden verklaren, welke den executorie vorm missen, of zal men aannemen, dat wij thans twee algemeene executorieele vormen hebben, en dat het overschillig zij, welke van dezelve men gebruik, of eindelijk zal men van de dvaling, hoe algemeen zij dan ook geworden zij, hoe eer zoo beter, terug keeren tot de waarheid???

Na overweging van dit alles, acht ik mij, tot mij duidelijk zal bewezen worden, dat ik in dezen de waarheid niet aan mijne zijde heb, bevoegd, om mijnen wensch te herhalen, dat ten spoedigsten op eene wettige wijze een einde worde gemaakt aan de ten dezen bepaalde onzekerheid, en zoo de ingezetenen omtrent dit gewigtig stuk gerust gesteld.

ARNHEM, den 1. November.

Het water is hoog in den Rijn aan de paal:

Den 31. Oct. 2 El 0 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 5 D
Den 1. Nov. 1 El 9 Palm 0 Duim; gewassen 0 D. gevallen 10 D

† § † BURGEMEESTER en WETHOUDEREN
† † der Stad Harderwijk, als daartoe door den Raad geautoriseerd, zijn voornemens, op Donderdag den tienden November 1825, des middags ten twaalf ure, op het Raadhuis der gemelde Stad, voor den tijd van zes Jaren te Verpachten:
De Bank van Leening, binnen de Stad Harderwijk.
De Condities, waarop deze Verpachting zal geschieden, zullen dagelijks, uitgezonderd des Zondags, van des voormiddags ten tien tot twaalf ure, ter Secretarie van gemelde Stad ter lezing liggen.
Harderwijk, den 18. October 1825.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
H. F. VAN MEURS,
Ter ordonnantie,
W. A. DE MEESTER,
Secretaris.

† § † De R A A D der Stad Wageningen, daartoe behoorlijk geautoriseerd, is voornemens, op Dingsdag den 8. November 1825, des namiddags ten 6 ure, ten huize van A. W. R U T G E R S, Kastelein in de Hof van Gelderland, te Wageningen, door het Ministerie van Mr. H. B. VAN DAALEN, Notaris aldaar, bij de meesbiedende te doen inzetten, en 14 dagen daarna, den 22. November, ter zelfder uur en plaats, onder nadere approbatie, finaal te verkoopen:
Een perceel U. I. T. E. R. W. A. A. R. D. genaamd de Stads- en Tantevaarden, gelegen in den Benedensten Polder, onder Wageningen, volgens de laatste opmeting, groot 9 Buanders, 92 Roeden en 53 Ellen.
Liggende de Condities van Verkoop, van heden af aan ten Kantore van opgemelden Notaris Mr. H. B. VAN DAALEN ter lezing.

A A N B E S T E D I N G.

Het P L A A T S E L Y K B E S T U U R van Barneveld, is, na bekomene autorisatie, van voornemen, om, op Vrijdag den 4. November aanstaande, des morgens om elf ure, ter Raadkamer van Barneveld, aan den minstschrijvende, aan te besteden:

1. Het maken van het benoodigd aantal S C H R Y F - T A E E L S en B A N K E N, benevens twee R A M E N, in de Hollandse School te Barneveld.
 2. Het Hellen eener S C H U T T I N G, langs een gedeelte van het Erf der Fransche School aldaar;
En zulks met de levering der benodigde Materialen.
- De Condities van Aanbesteding zijn, behalven Zondags, dagelijks ter vis, aan de Secretarie van het Plaatselijk Bestuur, van des morgens 9 tot 12 uren.
Barneveld, den 27. October 1825.

Het Plaatselijk Bestuur voornoemd,
J. B. METTENBRINCK,
Ter ordonnantie van denzelfden,
De Ambt-Secretaris,
SWEYS.

§ § § H O O F D B E S T U U R D E R S E N C O M - M I S S A R I S S E N der onderlinga Maatschappij, onder de zinspreuk: *Tot Heil der Vrouwen*, brengen ter kennis van de Belanghebbenden, dat de vier Artikelen, vervat in de Circulaire-aanschrijving van den 3. September dezes jaars, No. 354, de toestemming van genoegzaam al de Leden hebben mogen ver-

werven, en dat 1826, is het vervolg; voor hetzelfde voorwerp, niet door twee onderscheidene deelnemers een aandeel afzonderlijk zal kunnen worden genomen; maar dat, wanneer twee aandeelen genomen worden, zulks niet anders, dan door *denzelfden Deelnemer* en *op hetzelfde tijdstip* zal moeten geschieden; dat, wanneer dezelfde Deelnemer voor hetzelfde voorwerp twee aandeelen neemt, dezelve zich bij *onderscheidene klassen* (de deelneming voor twee aandeelen in de vijfde klasse alleen uitgezonderd) zal moeten bepalen, en alzoop geen twee aandeelen in de eerste klasse, maar wel een aandeel in de eerste en een aandeel in de tweede klasse kunnen nemen, en dat door de *aanstaande Deelnemers*, voortaan, te rekenen van en met den eersten November 1825, de, bij het Reglement voorgeschrevene, Inleg- en Contributie-Gelden zullen behorende te worden verhoogd met een vijfde er van en met den eersten Januarij 1826 met een vierde, (dit laatste evenwel, voor zoo verre dezelve, om de trekking en het genot op denzelfden onderdom te verzekeren, reeds in 1825 hadden kunnen deelnemen); terwijl al verder denjenigen, dewelke verlangen deel te nemen, wordt kennelijk gemaakt, dat zij zich, te dien einde, zullen kunnen vervoegen bij de onderscheidene Heeren Correspondenten, wier namen en woonplaatsen bekend geworden in de *Nederlandsche Staats-Oudant* van den 22 en 23 Januarij en van den 22 en 24 Maart 1825, No. 19, 21, 61 en 62, en in de *Haarlemsche* van den 2 Februarij en 22 Maart 1825, No. 15 en 51, en voor de *Provincie Gelderland*, bij de Heeren C. VETRAKE, Kostschiedhouder, te *Zittich*; K. ANDERSEN DE WOLF, te *Lochem*; J. VAN WYK ROELANDSZ, te *Hattum*; M. P. E. VITRINGA, Notaris, te *Haarlem*; O. J. VAN GELDEREN, Predikant, te *Wageningen*; J. FASSIE, Secretaris, te *Nykert*; P. J. EVERTS, Notaris, te *Iwello*; H. C. BEYERMAN, Notaris, te *Waardenburg*; J. VAN DER LINDEN, Predikant, te *Zutphen*; L. A. ABBING, Predikant, te *Groenlo*; D. VAN DER VORST, Militie-Commissaris, te *Arnhem*; R. O. AITTON, Predikant, te *Aalten*, en P. H. HUBERHOLTZ, Predikant, te *Doetinchem*.

Edeuwarden, den 11 October 1825.
J. BEKMA, President,
J. J. HUYSEN, Secretaris-Beekhouder.

De Notaris Mr. G. VAN ECK, is voornemens, om op Woensdag den 9 November 1825, des voormiddags ten elf ure, aan het huis van ALBERT BUS, Kapitein aan het Veer te Westervoort, bij toelag, publiek te ver-
koop.

De **HOFSTEDEN**, den **Molenakker** genaamd, gelegen in de Gemeente Westervoort, bestaande in het **HUIS**, Lett. A. No. 13, met **HOF**, **BOOMGAARD** en **BOUWLAND**, te samen groot 1 bander en 28 roeden, belend zuid aan **ANTOON BUNSCHE**, west **CORNELIS WELFERS**, noord **BRIESWOUTERS** en oost aan de Gemeente Straat.

Ten aanzien der **Condities**, kan men zich vervoegen ten Kantore van genoemden Notaris, in de **Bakkerstraat**, te **Arnhem**.

VRIJWILLIGE VERKOOPING van GENOT van HOOGGELD.

Van het voornemens **ADELLEK GOEDENGHUIZEN**, gelegen bij de **Stad Zevenaar**, in **Gelderland**, in de nabijheid van **Arnhem**, Elken en **Kleef**, bestaande uit een **Kapitaal** en **Madeire** **HEEREN HUIZING**, omringd met **Grachten** en in het **Front** met **Leijen** gedekt, voorzien van negen royale **KAMERS**, meestal **Beyanen** en **Gestukadoord**, waarin **Marmeren** **SCHOORSTEENMANTELS** en fraaie **SCHILDERSTUKKEN**, ruim **VOORHUIS**, gevloerd met **Marmer**, **KEUKEN**, bewoonbare **KELDERS**, **POMPEEN** en andere **Commoditeiten**, hebbende een groot **VOORPLEIN**, hetwelk met **Plantsoen** in den **Engelschen** smaak is aangeleerd, en waarop **BEMLISE** en **STALLING**, widders **TUINEN**, **BOOMGAARD** en 35 **Banders** beste **LANDERYEN**, aan of zeer nabij het **Huis** gelegen.

Het voornemens **Huis** is **Watervrij**, alleraangenaamst geitueerd en zeer geschikt tot **Zomer- en Winterverblijf**, en aan het **Goed** zijn alnog **verschiedene** **Regten** verknocht, onder anderen een **belangrijk** **Recht**.

De **Verkoop** zal geschieden in twee **Veilingen**, op **Woensdagen** den 7 en 14 **December** 1825, tekens des **morgens** ten **tien ure**, in het **Kantoor** der **Notaris** te **Zevenaar**.

Behalve de **Van den Koppelle** kan op **huizing** blijven; overigens kan men zich om **informatie** vervoegen ten **Kantore** van den Heer **Dr. P. S. G. M. de Vries**, of van den **Notaris** **PLIESTER**, in dat **Kantoor** te **Zevenaar**.

Te **Zutphen**, in het **Koninkrijk der Zuyderhoofden**, zal, op **Dingsdag** den 8 **November** 1825, des **namiddags** om **drie ure**, in het **openbaar** ingezet en **veertien** dagen later, zijnde den 22, **dier maand**, ter **zelfder ure** en **plaats**, naar **geboegen** **gefinden**, **finaal** **verkocht** worden: Een **seer** **ruim**, **hecht** en **wel** **doordunnd** **HUIS**, met een **aanzienlijken** **TUIN**, **open** **PLAATS**, **KORTSHUIS** en **STAL** daar **naast** en **achter**, een en **ander** **binnen** **Zutphen**, aan de **Zaadmarkt**, No. der **Vier**, **geitueerd**.

Nader **informatie**, ook omtrent de **kooptvoorwaarden**, te **bekomen** bij den **Notaris** **L. U. G. F. S.**, ter **gezegde** **Stede** **residerende**.

Te **Wageningen**, zal, als **lasthebbende** van zijne **principalen**, op **Donderdag**, den 10 **November** 1825, doen **inzeten**, en den 26, dito **finaal** **verkoopen**, tekens des **avonds** ten **7 ure**, ten **huize** van **L. M. A. R. K. E. L.**, in het **Gelderlandsch** **Welvaren**, aan de **Hoogstraat**, te **Wageningen**:

1. Eene **nette**, **welbetimmerde** en **seer** **geschikte** **HUIZINGE**, op de **hoek** van de **Molenstraat**, aan de **Achterstraat**, te **Wageningen**, Lett. A. No. 182, bestaande in zes zoo **BOVEN** als **BENEDENKAMERS**, een **KEUKEN**, met **POMP**, **KELDER**, ruime **ZOLDER** en **grote** **TUIN**, door den Heere **Dr. G. A. SCHNEIDER** bewoond;
2. Eene **seer** **geschikte** en **propre** **STALLING** en **KOETS** **HUIS**, **aan** **voorschreven** **Haizige**; zullende beide **Perceelen** mede in **Massa** worden **geveild**.
3. Een **HUIS**, staande aan de **Hoogstraats**, te **Wageningen**, Lett. A. No. 22, bestaande in vier zoo **BOVEN** als **BE-**

NEDENKAMERS, een KEUKEN en open PLAATSJE, VOORMUIS en ZOLDER; — bij W. B. O. R. bewoond.

De **Condities** van **verkoop** en **bewijzen** van **eigendom**, zullen **acht** **dagen** voor den **inzet**, ten **Kantore** van **genoemden** **Notaris**, ter **lezing** **liggen**; zullende mede ten **zelfden** **Kantore** **bewijzen** van **toegang** ter **bezigting** worden **afgegeven**.

† † † **UIT DE HAND TE KOOP:** Eene **complete** **ROS-KOORN-MOLEN**, met eene **§** **SCHUUR**, waarin **dezelve** **geplaatst** is, staande te **Elden**. — Te **bevragen** bij den **Rentmeester** van het **Burgerweeshuis** te **Arnhem**.

DE FRANSCHE KONINKLYKE FABRIEK VAN SPIEGELGLAZEN,

Waarvan een uitgebreid Assortiment voorhanden is in het Magazijn van **J. PALMAERT, Zoon**, in de **Lange Nieuwe Straat**, No. 158, 5de **Wijk**, te **Brussel**, in alle kwaliteiten en grootte, die tot de **allerminste** **prizen** en met eene **korting** van 10 tot 25 p. Ct., op de **prizen** der **bovengemelde** **Fabrick**, aldaar te **bekomen** zijn. In **dezelfde** **Magazijn** vindt men ook **Verzude** en **andere** **soorten** van **L. Y. S. T. E. N.**, almede **P. A. R. K. E. T. T. E. N.** met **fraai** **Verzude** **Pilasters**, **Kolonnen** en **Kroonlijsten**, met **Ornaminten**, **maakt** en **verlaptelen** **smaak**.

Voorts **behoort** men zich met het in **Lijsten** **bragen**, **Plantsoen**, **Verflijen** en **Plijsten** der **Spiegels**, volgens de **onlangs** **uitgevondene** **nieuwe** **wijze**, **thans** in **gebruik** bij de **Koninklijke** **Fabrick**, waarvan het **goed** **gevolg** en **nut** **algemeen** **erkend** wordt. — Ook worden **Engraven** en **Teekeningen** in **Lijsten** met **Glazen** **gezet**, terwijl men, **eindelij**, voor de **verzendingen** **instaat**.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.

Bepaling van den **WEKELYKSCHE** **DIENST** van de **Stoombooten**, tusschen **Rotterdam**, **Nijmegen** en **Koulen**, met **twee** **Booten**, gedurende de **maand** **November**.

- Van **Rotterdam** op **Nijmegen**, en verder op **Rhoerort**, **Dusseldorp** en **Koulen**: Elken **Vrijdag** en **Maandag**, des **morgens** ten **6 ure**.
- Van **Nijmegen** op **Rhoerort**, en verder op **Dusseldorp** en **Koulen**: Elken **Zaterdag** en **Dingsdag**, des **morgens** ten **6 ure**.
- Van **Rhoerort** op **Dusseldorp** en **Koulen**: Elken **Zondag** en **Woensdag**, des **morgens** ten **6 ure**.
- Van **Dusseldorp** op **Koulen**: Elken **Zondag** en **Woensdag**, des **morgens** ten **11 ure**.
- Van **Koulen** terug op **Dusseldorp**, en verder op **Rhoerort**, **Nijmegen** en **Rotterdam**: Elken **Maandag** en **Donderdag**, des **namiddags** ten **2 ure**.
- Van **Dusseldorp** terug op **Rhoerort** en **Nijmegen**, en verder op **Rotterdam**: Elken **Dingsdag** en **Vrijdag**, des **morgens** ten **6 ure**.
- Van **Nijmegen** terug op **Rotterdam**: Elken **Woensdag** ten **8 ure** en **Zaterdag** ten **6 ure** des **morgens**.

De **vaart** tusschen **Rotterdam** en **Antwerpen**, almede op **Zer** **Voor**, is **bepaald**, en de **prizen** **verzoeken**. — Men kan **informatie** **bekomen** aan het **Kantoor** van de **Nederlandsche** **Stoomboot-Maatschappij**, de **Heeren** **V. A. B. A. B. A. B.** te **Nijmegen**.

§ * § De **Ondergeteekende** **brengt**, bij **deze**, ter **kennisse** van het **geeerde** **Publiek**, en **inzonderheid** aan alle **Leden** van **Regeringen**, **Administratien**, **Kooplieden** en **Ambtenaren**, dat, **binnen** **zeer** **korten** **tijd**, zal worden **uitgegeven**:

Het **eerste** **Deel** der **ALPHABETISCHE** **NAAMLYST** DER **GEMEENTEN** EN **DERZELVER** **ONDERHOORIGHEEEN**, **ultmakende** **het** **Koninkrijk** der **NEDERLANDEN**, enz., enz., enz.; **opgemaakt** en **zamengesteld** door **J. J. G. O. S. S. E. L. I. N.**, **Adjunct-Commissaris** bij het **Departement** van **Oorlog**. — Dit voor een **ieder** zoo **belangrijk** **Werk**, is **vereerd** met de **Inteekening** van **Z. M. onzen** **geeerbiedigden** **Koning**, **Z. K. H. Prins** **FREDERIK** der **NEDERLANDEN**, **Hunne** **Excellentien** de **Ministern**, en **verdere** **Hooge** **Ambtenaren**.

Geschiedende **deze** **ankondiging** **tevens**, om, zoo men **noe** **verzind** **moet** **hebben**, zich als **Inteekenaar** op te **geven**, zulks dan zoo **spoedig** **moegelijk** aan den **Ondergeteekenden** of aan **zijn** **gewonen** **Boekhandelaar** **gechiede**. — Zullende voor dit **Deel** de **Naamljst** der **Inteekenaeren** **geplaatst** worden. — Het **Werk** zal in **twee** **Deelen** **complete** **zijn**, en **niet** **meer** dan **f. 6:00** **kosten**. — **Bevelende** **hetzelve** **verders** **aan** **het** **geeerde** **Publiek**, en **aan** **alle** **Administratien**, voor **wien** **zulke** **onontbeerlijk** is.

Amsterdam, den 28 **October** 1825. **J. C. VAN KESTEREN, Boekhandelaar.**

* * **Kleef**, en **derzelver** **omliggende** **plaatsen**, met **twaalf** **Platen**, in **Steendruk**, naar de **Natuur** **geteekend**, benevens het **wagelijken** **Portrait** van den **Vorst** **MAURITS** van **NASSAU**, naar het **originel**, van den **Heere** **G. H. ZANDERS**, voormals **Kapitein** der **Genie**, in dienst **Zijner** **Majesteit** den **Koning** van **Prussen**.

Het voormalig **Herzogdom** **Kleef**, aan den **linker** **Rijn-oever**, is **sekerlijk** het **eechoonste** **gedeelte** der **landen** van den **Beneden-Rijn**, **dat** **wel** **het** **meest** door de **voornaamste** en **rijkste** **Nederlandsche** **Families** wordt **bezocht**. **Bijzonder** **merkwaardig** **zijn** de **steden** **Zanten**, **Kalkar** en **Kleef**, **zoo** **wel** **door** de **Natuur**, als **door** hare **Oudheden** en **Kunstgewrochten**, **terwijl** **soothans** hare **schoonheden**, **niet** **altijd** **wel** **behoorlijke** **oplettendheid** **gade** **gelagen**, en **derhalven** **voor** **meening** een **weetpietigen** **onbekend** **gebleven** **zijn**; **Schoonheden** en **verrakkelijke** **Oorden**, waarop **weininge** **Steden** aan den **Rijn** zich **kunnen** **berdemen**. **Onder** **bovengenoemden** **Titel**, zal **tegeff** **Pauschen** des **volgende** **jaars**, bij den **Ondergeteekenden** **Boekverkooper**, te **Kleef**, een **werk** **het** **licht** **zien**, hetwelk zoo **naauwkeurig** **moegelijk** **alles** zal **bevatten**, wat het **voornoemde** **Herzogdom** **Kleef**, zoo **wel** in **zijn** **natuurlijke** als **kunstmatige** **schoonheid**, ten **opzichte** **zijner** **Geschiedenis**, **Ligging** en **Bouwkunde**, **merkwaardig** **oplevert**.

Ofschoon dit **werk** **voor** **Uitbetschten** **ten** **gids** **kan** **dienen**, zoo zal **hetzelve** **ook** den **bewoner** van **Kleefland** **zeer** **veel** **kunnen** **mededeelen**, **wat** **onbekend** is, (want de **meeste** **mensehen** **zijn** **vriendelijck** in **hun** **eigen** **Vaderland**) **toevondien** **kan** **het** **dan** **Bevondien** der **vroegere** **Geschiede** **op** **Oudheidkunde** **dezer** **landen**, **niet** **dan** **een** **aanzienlijke** **onderhanding** **verzoeken**.

De **platen** **zijn** **alle** **toegen** **dun** **hoog** **en** **vijftien** **daim** **breed**. **Kleef**, in **October** 1825. **FRANCOIS OLEIG.**